Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 15 grudnia 2021 r.

o zmianie ustawy o transporcie drogowym, ustawy o czasie pracy kierowców oraz niektórych innych ustaw[1), 2), 3)]

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 919, 1005 i 1997) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń (WE) nr 561/2006 i (UE) nr 165/2014 oraz dyrektywy 2002/15/WE w odniesieniu do przepisów socjalnych dotyczących działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 35, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2009, str. 39, Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2009, str. 45, Dz. Urz. UE L 256 z 29.09.2009, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8);”;

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającą przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniającą dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 249 z 31.7.2020, str. 49).

2) Niniejsza ustawa służy stosowaniu:
   1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1054 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w odniesieniu do minimalnych wymogów dotyczących maksymalnego dziennego i tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu, minimalnych przerw oraz dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 165/2014 w odniesieniu do określania położenia za pomocą tachografów (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1);
   2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17).

3) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych oraz ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach.

2) w odnośniku nr 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1054 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w odniesieniu do minimalnych wymogów dotyczących maksymalnego dziennego i tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu, minimalnych przerw oraz dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 165/2014 w odniesieniu do określania położenia za pomocą tachografów (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1);

10) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17).”;

3) w art. 3 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony:

a) w krajowym transporcie drogowym rzeczy, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje wyłącznie krajowy transport drogowy rzeczy,

b) w niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy;”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 2,5 tony w transporcie drogowym rzeczy;”;

4) w art. 4 pkt 21a otrzymuje brzmienie:

„21a) baza eksploatacyjna – miejsce przystosowane do prowadzenia działalności transportowej w sposób zorganizowany i ciągły:

a) którego wielkość jest dostosowana do co najmniej połowy liczby pojazdów będących w dyspozycji przewoźnika drogowego; w przypadku posiadania kilku baz eksploatacyjnych ich łączna wielkość musi być dostosowana do co najmniej połowy liczby pojazdów będących w dyspozycji przewoźnika,

b) w skład którego wchodzi co najmniej jeden z następujących elementów: miejsce postojowe, miejsce załadunku, rozładunku lub łączenia ładunków, miejsce konserwacji lub naprawy pojazdów;”;

5) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego udziela się przedsiębiorcy, jeżeli spełnia wymagania określone w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009.”,

b) w ust. 2a:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) art. 54–61, art. 62 ust. 2, art. 62b ust. 2 i art. 66 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050);”,

– w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 60 § 1 i 2, art. 62 § 1–4, art. 65 § 1–2b, art. 67 § 1 i 2, art. 69a § 1, art. 69b § 1, art. 69c § 1, art. 73a, art. 76a § 1 i 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 408, 694 i 2105).”,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku gdy do skazania doszło poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji uznaje się przestępstwa odpowiadające znamionom przestępstw wymienionych w ust. 2a.”;

6) w art. 7:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy określonej w rejestrze przedsiębiorców w KRS, a w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi – adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej określonego w CEIDG;”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy jest starosta

właściwy dla siedziby przedsiębiorcy określonej w rejestrze przedsiębiorców w KRS, a w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi – adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej określonego w CEIDG;";

7) w art. 7a:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego adres i siedzibę określoną w rejestrze przedsiębiorców w KRS albo w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi – adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej określonego w CEIDG oraz adresy lokali, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;",

– uchyla się pkt 2,

b) w ust. 3:

– uchyla się pkt 4,

– w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) będącej członkiem organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową, dyrektora wykonawczego, o którym mowa w art. 300^{76} ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych,",

– w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) oświadczenie osób, o których mowa w pkt 6, o nieskazaniu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji, które znamionami odpowiadają przestępstwom wymienionym w art. 5 ust. 2a.",

c) w ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wykaz pojazdów, o których mowa w ust. 7;",

d) w ust. 6 wyrazy „ust. 3 pkt 3, 4 i 7" zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 3, 7 i 8, ust. 7 pkt 7 oraz ust. 8 pkt 1",

e) w ust. 7 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) dopuszczalną masę całkowitą;

7) oświadczenie o wykorzystaniu pojazdu wyłącznie do transportu drogowego rzeczy pojazdem lub zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, w przypadku gdy zgłoszonym pojazdem będzie wykonywany wyłącznie tego rodzaju transport.”,

f) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Po uzyskaniu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego przedsiębiorca przedkłada corocznie organowi, o którym mowa w art. 7 ust. 2, w terminie do dnia 31 marca roku następnego:

1) oświadczenie o liczbie osób zatrudnionych, w tym osób, o których mowa w pkt 2, na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, bez względu na formę zatrudnienia;

2) informację o średniej arytmetycznej liczby kierowców zatrudnionych, bez względu na formę zatrudnienia, wykonujących operacje transportowe w roku poprzedzającym obowiązek złożenia informacji.”;

8) w art. 7b:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wymóg, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, w zakresie prowadzenia dokumentów księgowych uznaje się za spełniony, jeżeli przedsiębiorca powierzył prowadzenie ksiąg rachunkowych przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 76a ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, i oryginały dokumentacji przechowywane są na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dokumenty, o których mowa w ust. 4, na żądanie uprawnionych służb kontrolnych mogą być udostępniane również w formie elektronicznej.”;

9) w art. 7d w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) członka organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną, komandytową lub komandytowo-akcyjną, dyrektora wykonawczego, o którym mowa w art. 300^{76} ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, został wydany prawomocny wyrok

skazujący za przestępstwo w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji wymienione w art. 5 ust. 2a i 2b;”,

b) w pkt 2 w lit. c w tiret drugim kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) został wydany prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 popełnionych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

10) art. 7e otrzymuje brzmienie:

„Art. 7e. Przez środki rehabilitacyjne, o których mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, należy rozumieć:

1) zatarcie skazania za przestępstwa określone w art. 5 ust. 2a;

2) zatarcie skazania za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 popełnione w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

3) zatarcie skazania za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji popełnione poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) zatarcie skazania za wykroczenia stanowiące naruszenia określone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403;

5) upływ roku od dnia nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia stanowiące naruszenia określone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403;

6) sytuację, w której nałożone sankcje administracyjne za naruszenia określone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 staną się niebyłe, zgodnie z art. 94b;

7) upływ roku od dnia orzeczenia lub nałożenia prawomocnie kary w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym za naruszenia określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403.”;

11) w art. 8 w ust. 6 wyrazy „ust. 3 pkt 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 1 i 2”;

12) w art. 11:

a) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. W przypadku utraty uprawnień wynikających z licencji wspólnotowej organem właściwym w sprawach wynikających z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wydanego przez organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, jest starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy określonej w rejestrze przedsiębiorców w KRS, a w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi – adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej określonego w CEIDG.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, przekazuje akta sprawy w terminie 30 dni od dnia utraty uprawnień.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Przepisów ust. 2a i 2b nie stosuje się, jeżeli wniosek o wydanie licencji wspólnotowej na kolejny okres wpłynął do organu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, przed upływem ważności dotychczasowej licencji i na skutek jego rozpoznania przedsiębiorcy zostanie udzielona licencja wspólnotowa.”;

13) w art. 11a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się przedsiębiorcy posiadającemu zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję wspólnotową:

1) posiadania wypisów z tego zezwolenia lub tej licencji w łącznej liczbie przekraczającej liczbę pojazdów, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;

2) wykorzystywania do wykonywania krajowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu drogowego pojazdów samochodowych:

a) niezgłoszonych organowi wydającemu zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego,

b) zarejestrowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w art. 7a ust. 7 pkt 7, nie wydaje się wypisu lub wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.”;

14) w art. 13 w ust. 2 w części wspólnej wyrazy „w art. 5 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009”;

15) w art. 16b:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zarządzającemu transportem uznanemu za niezdolnego do kierowania operacjami transportowymi przywraca się na jego wniosek zdolność do kierowania operacjami transportowymi, w drodze decyzji administracyjnej, po ustaniu przesłanek będących podstawą do stwierdzenia niezdolności do kierowania operacjami transportowymi oraz po zastosowaniu środka rehabilitacyjnego, o którym mowa w art. 7e, jednak nie wcześniej niż po upływie roku od daty utraty zdolności do kierowania operacjami transportowymi.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Warunkiem przywrócenia zarządzającemu transportem zdolności do kierowania operacjami transportowymi jest:

1) odbycie trwającego co najmniej trzy miesiące szkolenia mającego na celu potwierdzenie kompetencji zawodowych zarządzającego transportem lub

2) złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu pisemnego przed komisją egzaminacyjną działającą przy jednostce określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1, obejmującego dziedziny wymienione w części I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

4b. Do egzaminu, o którym mowa w ust. 4a pkt 2, stosuje się przepisy art. 37.

4c. Szkolenie, o którym mowa w ust. 4a pkt 1, prowadzi ośrodek szkolenia, o którym mowa w art. 39g.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres wiedzy, warunki, sposób przeprowadzania i minimalną liczbę godzin szkolenia, o którym mowa w ust. 4a pkt 1,

2) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 4a pkt 1,

3) wzór zaświadczenia o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w ust. 4a pkt 2,

4) maksymalną wysokość opłaty za przeprowadzenie szkolenia, o którym mowa w ust. 4a pkt 1

– uwzględniając potrzebę osiągnięcia właściwego poziomu wiedzy niezbędnej do przywrócenia zarządzającemu transportem zdolności do kierowania operacjami transportowymi, wysokość rzeczywistych kosztów związanych z przeprowadzeniem szkolenia oraz konieczność ujednolicenia wydawanych zaświadczeń.”;

16) w art. 29a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ponowny przewóz kabotażowy tym samym pojazdem samochodowym lub w przypadku zespołu pojazdów – pojazdem samochodowym tego samego zespołu pojazdów może być wykonany po wykonaniu przewozu międzynarodowego oraz po upływie czterech dni od dnia zakończenia poprzedniego przewozu kabotażowego, o którym mowa w ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kierujący pojazdem samochodowym, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionych osób dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–2a, w szczególności dokumenty przewozowe, faktury za wykonane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi przewozowe, dowód

potwierdzający wykonanie poprzedniego przewozu międzynarodowego oraz każdego kolejnego przewozu kabotażowego.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kierujący pojazdem samochodowym, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy pojazd znajdował się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie czterech dni poprzedzających przewóz międzynarodowy, przedstawia również dowody potwierdzające realizację wszystkich przewozów wykonanych w tym okresie, w postaci dokumentów, o których mowa w ust. 3.”;

17) art. 32a otrzymuje brzmienie:

„Art. 32a. Do kierowcy niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zatrudnionego przez przedsiębiorcę mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującego międzynarodowy transport drogowy rzeczy, stosuje się przepisy rozporządzenia 1072/2009 dotyczące świadectwa kierowcy.”;

18) w art. 32b:

a) użyte w ust. 5a i 6 wyrazy „o których mowa w ust. 5” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 5 i 5b”,

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 2, dotyczy wydania świadectwa kierowcy dla kierowcy wykonującego przewozy wyłącznie pojazdem lub zespołem pojazdów, którego dopuszczalna masa całkowita przekracza 2,5 tony i nie przekracza 3,5 tony, należy do niego dołączyć:

1) kopię licencji wspólnotowej;

2) zaświadczenie o zatrudnieniu kierowcy oraz kopie orzeczeń o braku przeciwwskazań:

a) zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 3, oraz

b) psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 4;

3) kserokopię dokumentu tożsamości;

4) kserokopię prawa jazdy;

5) kserokopię dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie społeczne kierowcy.”;

19) w art. 32f:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– właściwy organ, o którym mowa w art. 32b, cofa świadectwo kierowcy i zawiesza wydawanie nowych świadectw kierowców przez okres 30 dni.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku popełnienia bardzo poważnego naruszenia dotyczącego świadectwa kierowcy, określonego w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, organ, o którym mowa w art. 32b, cofa, w drodze decyzji administracyjnej, jeden wypis z licencji wspólnotowej na okres 6 miesięcy i zawiesza wydawanie nowych świadectw kierowców przez okres 30 dni.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Terminy, o których mowa w ust. 2 i 3, biegną od dnia, w którym decyzje stały się ostateczne.”;

20) w art. 33 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) informacje i dokumenty określone w art. 8 ust. 2 pkt 1–4 i 6 oraz ust. 3 pkt 5;

2) oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2.”;

21) w art. 38 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jednostki, o których mowa w ust. 2, wydają zaświadczenie potwierdzające złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym, o którym mowa w art. 16b ust. 4a pkt 2, w przypadku osób, którym zawieszono certyfikat kompetencji zawodowych, o którym mowa w art. 37 ust. 1.”;

22) w art. 40 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 16b ust. 4a pkt 2.”;

23) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłaty, o których mowa w art. 40 pkt 2–4, pobiera jednostka, o której mowa w art. 38 ust. 2 i 3.”;

24) w art. 54 w ust. 2:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zapewnia uczestnictwo Inspekcji, co najmniej sześć razy w roku, w skoordynowanych z właściwymi organami kontrolnymi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kontrolach drogowych kierowców pojazdów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 165/2014 oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006, w tym co najmniej dwa razy w roku w kontrolach drogowych przewozów kabotażowych, zgodnie z art. 10a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009; kontrole takie są wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i mogą być przeprowadzane wspólnie z polskimi organami kontrolnymi;”,

b) po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) podejmuje starania w celu uczestnictwa Inspekcji w skoordynowanych z właściwymi organami kontrolnymi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kontrolach w przedsiębiorstwach podmiotów wykonujących przewozy drogowe objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 165/2014 oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006; kontrole takie są przeprowadzane w tym samym czasie i wykonywane odpowiednio na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na terytorium innego, jednego lub większej liczby państw członkowskich oraz mogą być przeprowadzane wspólnie z polskimi organami kontrolnymi;”,

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wymienia z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym informacje dostępne na podstawie art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 561/2006;”,

d) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) wymienia z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przynajmniej raz na sześć miesięcy lub w indywidualnych przypadkach na uzasadniony wniosek, informacje dostępne na podstawie art. 22 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 oraz informacje w zakresie kontroli przepisów dotyczących czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe oraz czasu pracy kierowców;”;

25) po art. 54a dodaje się art. 54aa w brzmieniu:

„Art. 54aa. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje informacje, o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 10a, w indywidualnym przypadku na uzasadniony wniosek innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w terminie 25 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. Główny Inspektor Transportu Drogowego może ustalić z państwem występującym z uzasadnionym wnioskiem o informację krótszy termin na jej udzielenie.

2. W pilnych przypadkach lub przypadkach wymagających jedynie prostego sprawdzenia rejestrów, takich jak rejestry systemu oceny ryzyka, informacje będące przedmiotem wniosku są przekazywane w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

3. W przypadku gdy złożony wniosek nie jest wystarczająco uzasadniony, Główny Inspektor Transportu Drogowego informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. Jeżeli wnioskujące państwo nie przedstawi dodatkowego uzasadnienia wniosku, Główny Inspektor Transportu Drogowego informuje o odmowie jego rozpatrzenia.

4. Jeżeli udzielenie informacji będących przedmiotem wniosku jest utrudnione lub niemożliwe, Główny Inspektor Transportu Drogowego informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo

członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku i przedstawia powody uzasadniające taką trudność lub brak możliwości udzielenia informacji.

5. Informacje, o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 10a, są udostępniane za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI") (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.[4)]), z wyjątkiem informacji przekazywanych na podstawie przepisów odrębnych za pośrednictwem Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego.";

26) w art. 54b uchyla się ust. 4;

27) w art. 55 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontroli zainstalowanych lub znajdujących się w pojeździe urządzeń pomiarowo-kontrolnych i tachografu, w tym zdjęcia lub zerwania plomby tachografu do celów kontroli zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 165/2014;",

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) żądania okazywania i badania dokumentów dotyczących głównej działalności przewoźnika drogowego, w tym:

a) umów przewozowych, innych umów będących podstawą do wykonania przewozu drogowego, dokumentów dotyczących pojazdów, którymi dysponuje,

b) dokumentów księgowych,

c) aktów dotyczących pracowników,

d) umów o pracę lub innych umów będących podstawą wykonywania przez kierowców przewozu na jego rzecz,

---

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 132, Dz. Urz. UE L 159 z 28.05.2014, str. 1 i 11, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 295 z 21.11.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 29.

e) dokumentów dotyczących zabezpieczenia społecznego, dokumentów zawierających dane na temat przydziału zadań dla kierowców i ich delegowania,

f) dokumentów zawierających dane na temat kabotażu,

g) dokumentów zawierających dane na temat czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku kierowców,

h) innych dokumentów, w celu weryfikacji spełnienia warunków przewidzianych w przepisach, o których mowa w art. 4 pkt 22,

i) dokumentów zawierających informacje na temat organizowania przewozów w taki sposób, aby pojazdy, którymi dysponuje i które są wykorzystywane w przewozach międzynarodowych, wracały do bazy eksploatacyjnej nie później niż w terminie ośmiu tygodni od dnia opuszczenia państwa, w którym znajduje się jego siedziba.”,

c) w ust. 1a wyrazy „ust. 1 pkt 2, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 2, 5–7”,

d) w ust. 1c:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 1 pkt 5 i 6 i ust. 1a” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 5–7 i ust. 1a”,

– w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) podwykonawcy;”,

e) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Inspektor ma prawo do zatrzymywania pojazdów oraz podjęcia czynności kontrolnych w celu ustalenia, czy wykonywane są nimi przewozy drogowe objęte zakresem stosowania niniejszej ustawy.”;

28) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Zatrzymanie pojazdu do kontroli, w tym w celu ustalenia, czy podlega on zakresowi stosowania niniejszej ustawy, może być dokonane tylko przez umundurowanego inspektora.”;

29) w art. 76 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukończyła 23 lata oraz posiada wymagany stan zdrowia;”;

30) w art. 80 w ust. 2c wyrazy „i art. 54b ust. 4” zastępuje się wyrazami „i art. 90a ust. 1 pkt 2”;

31) w art. 82h w ust. 1 w pkt 18 w lit. f kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19–21 w brzmieniu:

„19) liczbę osób zatrudnionych, o której mowa w art. 7a ust. 8 pkt 1, w tym liczbę kierowców;

20) średnią arytmetyczną liczbę kierowców wykonujących operacje transportowe, o której mowa w art. 7a ust. 8 pkt 2;

21) ocenę ryzyka przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/22.”;

32) w art. 82i w ust. 1 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) po zgłoszeniu przez przewoźnika drogowego danych, o których mowa w art. 7a ust. 8;”;

33) w art. 82j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane, o których mowa w art. 82h ust. 1, z wyjątkiem pkt 4a, 4b, 6b i 16 w zakresie dotyczącym daty i miejsca urodzenia przedstawiciela prawnego, pkt 17 lit. a, b i f, pkt 18 lit. a, b i f oraz pkt 19–21, są jawne i publicznie dostępne.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane, o których mowa w art. 82h ust. 1 pkt 4a, 4b, 6b i 16 w zakresie dotyczącym daty i miejsca urodzenia przedstawiciela prawnego, pkt 17 lit. a, b i f, pkt 18 lit. a, b i f, oraz pkt 19–21, a także ust. 2 i 3, są udostępniane na wniosek: starostom, wojewódzkim inspektorom, wojewódzkim komendantom Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, komendantom oddziałów Straży Granicznej, naczelnikom urzędów celno-skarbowych, Głównemu Inspektorowi Pracy, zarządcom dróg, sądom i prokuraturom oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania nałożonych na te organy zadań określonych w ustawie. Dane udostępnia się niezwłocznie w terminie do 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.”,

c) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Główny Inspektor udostępnia organom uprawnionym do wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego

wyniki oceny ryzyka, o której mowa w art. 82h ust. 1 pkt 21, jeżeli została sporządzona.”,

d) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadają środki techniczne i organizacyjne umożliwiające odnotowanie w systemie teleinformatycznym Rejestru lub systemie teleinformatycznym tego podmiotu, kto, kiedy i w jakim celu oraz jaki zakres danych uzyskał;”;

34) w art. 83:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 3 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. a– d, są obowiązane przedstawiać właściwemu staroście, dwa razy w roku w terminach do dnia 15 stycznia oraz do dnia 15 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu ważnych na te dni w obrocie prawnym licencji oraz wypisów z tych licencji oraz zezwoleń oraz wypisów z tych zezwoleń.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 2, 4, art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. d^1 i e oraz art. 33 ust. 8 w zakresie zaświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 4, uwzględniając informacje, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw transportu, dwa razy w roku, w terminach do dnia 31 stycznia oraz do dnia 31 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu ważnych zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji, zezwoleń i wydanych zaświadczeń na przewozy drogowe na potrzeby własne oraz liczby wypisów z tych dokumentów, a także liczby licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.

3b. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 i ust. 4 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. f–g oraz pkt 2 oraz art. 33 ust. 8 w zakresie zaświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 5, są obowiązane przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw transportu, co najmniej dwa razy w roku, w terminach do dnia 31 stycznia oraz do dnia 31 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu ważnych zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji, zezwoleń i wydanych zaświadczeń na przewozy drogowe na potrzeby własne oraz liczby wypisów z tych dokumentów, a

także liczby licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób.”;

35) w art. 87:

a) w ust. 1:

– w pkt 3 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) przy wykonywaniu przewozów kabotażowych dokumenty, o których mowa w art. 29a ust. 3 i 4;”,

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) podpisane przez funkcjonariusza lub pracownika organu przeprowadzającego kontrolę pisemne oświadczenie o zdjęciu lub zerwaniu plomby tachografu do celów kontroli, zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 165/2014 – jeżeli jest wymagane.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Podczas kontroli drogowej kierowca może kontaktować się z siedzibą przedsiębiorcy, na rzecz którego wykonuje przewóz, jego zarządzającym transportem lub inną osobą lub podmiotem, aby przed zakończeniem kontroli drogowej przedstawić wszelkie dowody, których obecności nie stwierdzono w pojeździe; pozostaje to bez uszczerbku dla obowiązków kierowcy dotyczących zapewnienia właściwego stosowania tachografu i obowiązku posiadania w pojeździe dokumentów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4.”;

36) w art. 89:

a) w ust. 5:

– w pkt 1–4 na końcu przecinki zastępuje się średnikami,

– w pkt 5 w lit. b na końcu dodaje się kropkę,

– skreśla się część wspólną,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, należy uwzględnić:

1) wspólny wzór określony przez Komisję Europejską na podstawie art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/22/WE służący obliczaniu stopnia ryzyka podmiotu wykonującego przewóz drogowy;

2) okoliczność, że kontrole drogowe przestrzegania przepisów dotyczących czasu pracy kierowców ograniczają się do aspektów, które mogą być skutecznie kontrolowane za pomocą tachografu i powiązanego urządzenia rejestrującego, a kompleksowa kontrola przestrzegania tych przepisów może być przeprowadzana wyłącznie w przedsiębiorstwie podmiotu wykonującego przewóz drogowy;

3) potrzebę zapewnienia efektywności i skuteczności kontroli przewozów drogowych.”;

37) w art. 90a:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) uchyla się ust. 2a,

c) w ust. 3 wyrazy „wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3” zastępuje się wyrazami „wzór formularza do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1”;

38) w art. 92a w ust. 11:

a) po pkt 7 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) podwykonawcy”,

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli wiedzieli oni lub, w świetle wszystkich istotnych okoliczności, powinni byli wiedzieć, że zlecone przez nich usługi transportowe wiążą się z powstaniem naruszenia.”;

39) w załączniku nr 1:

a) lp. 1 otrzymuje brzmienie:

Nieokazanie:			
1.	1.1. wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego	200	
	1.2. wypisu z licencji	500	10.2 BPN 11.2 BPN
	1.3. świadectwa kierowcy	150	10.4 PN
	1.4. zapisów odręcznych i wydruków za dni podlegające kontroli, karty kierowcy, jeżeli kierowca posiada taką kartę	500	2.22 BPN 2.23 BPN 2.24 BPN

	1.4a. 1 wykresówki za dzień podlegający kontroli	500	2.21 BPN
	1.4b. od 2 do 15 wykresówek za dni podlegające kontroli	1000	2.21 BPN
	1.4c. powyżej 15 wykresówek za dni podlegające kontroli	1500	2.21 BPN
	1.5. zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym lub zezwolenia na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym lub wypisów z tych zezwoleń	150	11.4 PN
	1.6. dokumentów wymaganych przy przewozie zwierząt określonych w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005[3)]	150	12.5 PN
	1.7. innego wymaganego w związku z wykonywanym przewozem drogowym dokumentu, o którym mowa w art. 87 ustawy o transporcie drogowym[1)]	200	

b) lp. 2 otrzymuje brzmienie:

2.	Nieokazanie danych z karty kierowcy	500	2.22 BPN

c) w lp. 5 dodaje się pkt 5.7 w brzmieniu:

	5.7. Wykorzystywanie w pojeździe lub w miejscu zakwaterowania niewyposażonym w odpowiednią infrastrukturę noclegową i sanitarną regularnego tygodniowego okresu odpoczynku lub dowolnego tygodniowego okresu odpoczynku trwającego ponad 45 godzin wykorzystywanego jako rekompensata za skrócone tygodniowe okresy odpoczynku	50	

d) w lp. 7:

– pkt 7.7 i 7.8 otrzymują brzmienie:

	7.7. Nieuzasadnione użycie kilku wykresówek w ciągu tego samego 24-godzinnego okresu – za każdy dzień	500	2.13 BPN
	7.8. Używanie wykresówki powyżej okresu, na jaki jest przeznaczona, wraz z utratą danych – za każdą wykresówkę	500 nie więcej niż 1000	2.15 BPN

– pkt 7.10–7.12 otrzymują brzmienie:

	7.10. Okazanie podczas kontroli brudnej lub uszkodzonej wykresówki lub karty kierowcy, z nieczytelnymi danymi – za kartę lub każdą wykresówkę	500	2.16 BPN
	7.11. Nieumieszczenie na wykresówce lub wydruku wymaganych wpisów lub umieszczenie na wykresówce lub wydruku nieczytelnych wpisów ręcznych – za każdą wykresówkę lub za każdy wydruk	100 za każdy brak wpisu nie więcej niż 500 za jedną wykresówkę lub jeden wydruk	2.17 BPN
	7.12. Okazanie podczas kontroli wykresówki, wydruku z tachografu lub karty kierowcy, które nie zawierają wprowadzonych ręcznie bądź automatycznie wszystkich wymaganych danych dotyczących okresów aktywności kierowcy lub symbolu państwa miejsca rozpoczęcia lub zakończenia dziennego okresu pracy lub symbolu państwa, którego granicę kierowca przekroczył – za każdy dzień podlegający kontroli	100	2.23 BPN

– pkt 7.15 otrzymuje brzmienie:

	7.15. Wykonywanie przewozu drogowego przez kierowcę nieposiadającego wymaganych zapisów odręcznych i wydruków z tachografu w przypadku uszkodzenia karty kierowcy, jej	500	2.26 BPN

	niesprawności lub nieposiadania – za każdy brakujący wydruk		

– pkt 7.19 otrzymuje brzmienie:

	7.19. Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która została wydana na podstawie fałszywych oświadczeń lub podrobionych lub przerobionych dokumentów	2000	2.6 NN

40) w załączniku nr 3:

a) w lp. 1:

– pkt 1.1 otrzymuje brzmienie:

	1.1. Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub bez wymaganej licencji innej niż licencja wspólnotowa	12 000	

– po pkt 1.1 dodaje się pkt 1.1a w brzmieniu:

	1.1a. Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganej licencji wspólnotowej	12 000	10.1 NN 11.1 NN

– po pkt 1.7 dodaje się pkt 1.7a w brzmieniu:

	1.7a. Niedokumentowanie, nieprzechowywanie w lokalu przedsiębiorstwa lub nieokazanie do kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 8a rozporządzenia (WE) nr 561/2006[5)] – za każdego kierowcę	150	

– pkt 1.8 otrzymuje brzmienie:

	1.8. Uzależnienie wynagrodzenia kierowcy od liczby przejechanych kilometrów, szybkości dostawy lub ilości przewiezionego ładunku, jeżeli ich stosowanie mogłoby zagrażać bezpieczeństwu na drogach lub zachęcać do naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 561/2006[5)] – od każdego kierowcy	8000	1.32 BPN

– pkt 1.12 otrzymuje brzmienie:

	1.12. Niewyposażenie kierowcy w:		
	1) wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego	500	
	2) wypis z licencji	500	10.2 BPN 11.2 BPN
	3) wypis z zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym lub wypis z zezwolenia na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym	500	11.4 PN
	4) wypis z zezwolenia innego niż w pkt 1 i 3	500	
	5) wypis z zaświadczenia na przewozy drogowe na potrzeby własne	500	
	6) świadectwo kierowcy	500	10.4 PN
	7) inny niż wymieniony w pkt. 1–6 dokument, o którym mowa w art. 87 ustawy o transporcie drogowym[1)], wymagany w związku z realizowanym przewozem – za każdy dokument	500	

– pkt 1.15 otrzymuje brzmienie:

	1.15. Wykonywanie przewozu drogowego rzeczy lub osób bez obowiązkowej kwalifikacji wstępnej lub obowiązkowego szkolenia okresowego kierowcy	2000	7.1 BPN

– po pkt 1.16 dodaje się pkt 1.17 i 1.18 w brzmieniu:

	1.17. Naruszenie wymogu dotyczącego posiadania dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009[4)] z zastrzeżeniem art. 7b ust. 4 ustawy o transporcie drogowym[1)]	3000	

	1.18. Naruszenie wymogu dotyczącego posiadania siedziby w zakresie organizacji przewozów flotą pojazdów w sposób, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009[4)]	2000	

b) w lp. 2 po pkt 2.22 dodaje się pkt 2.23 w brzmieniu:

	2.23. Rozliczanie opłaty za przewóz osób na podstawie aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 13b ust. 1 ustawy o transporcie drogowym[1)], niespełniającej wymagań dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania.	12 000	

c) w lp. 5:

– pkt 5.1–5.4 otrzymują brzmienie:

	5.1. Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu powyżej 9 godzin w sytuacji, gdy kierowca dwukrotnie w danym tygodniu wydłużył dzienny czas prowadzenia pojazdu do 10 godzin:		
	1) o czas powyżej 15 minut do mniej niż 1 godziny	50	
	2) o czas od 1 godziny do mniej niż 2 godzin	200	1.2 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę od 2 godzin	300	1.3 BPN
	4) za każdą rozpoczętą godzinę od 13 godzin i 30 minut	1000	1.4 NN
	5.2. Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu powyżej 10 godzin w sytuacji, gdy jego wydłużenie w danym tygodniu było dozwolone:		
	1) o czas do mniej niż 1 godziny	100	
	2) o czas od 1 godziny do mniej niż 2 godzin	200	1.5 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę od 2 godzin	300	1.6 BPN
	4) za każdą rozpoczętą godzinę od 15 godzin	1000	1.7 NN
	5.3. Przekroczenie dopuszczalnego tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu:		

	1) o czas powyżej 30 minut do mniej niż 4 godzin	150	
	2) o czas od 4 godzin do mniej niż 9 godzin	300	1.8 PN
	3) o czas od 9 godzin do mniej niż 14 godzin	500	1.9 BPN
	4) za każdą rozpoczętą godzinę od 14 godzin	1000	1.10 NN
	5.4. Przekroczenie maksymalnego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni:		
	1) o czas do mniej niż 10 godzin	300	
	2) o czas od 10 godzin do mniej niż 15 godzin	400	1.11 PN
	3) o czas od 15 godzin do mniej niż 22 godzin i 30 minut	600	1.12 BPN
	4) za każdą rozpoczętą godzinę od 22 godzin i 30 minut	1500	1.13 NN

– pkt 5.5–5.10 otrzymują brzmienie:

	5.5. Skrócenie wymaganego regularnego okresu odpoczynku dziennego:		
	1) o czas do 1 godziny	200	
	2) o czas powyżej 1 godziny do 2 godzin i 30 minut	300	1.16 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę powyżej 2 godzin i 30 minut	500	1.17 BPN
	5.6. Niespełnienie wymogu dzielonego dziennego okresu odpoczynku:		
	1) skrócenie drugiej części odpoczynku dzielonego o czas do 1 godziny	200	
	2) skrócenie drugiej części odpoczynku dzielonego o czas powyżej 1 godziny do 2 godzin	300	1.20 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę powyżej 2 godzin	500	1.21 BP

	5.7. Skrócenie wymaganego skróconego okresu odpoczynku dziennego – zarówno w przypadku załogi jednoosobowej, jak i załogi kilkuosobowej:		
	1) o czas do 1 godziny	200	
	2) o czas powyżej 1 godziny do 2 godzin	400	1.18 PN 1.22 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę powyżej 2 godzin	600	1.19 BPN 1.23 BPN
	5.8. Skrócenie regularnego okresu odpoczynku tygodniowego, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone:		
	1) o czas do 3 godzin	200	
	2) o czas powyżej 3 godzin do 9 godzin	400	1.26 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę powyżej 9 godzin	500	1.27 BPN
	5.9. Skrócenie wymaganego skróconego okresu odpoczynku tygodniowego:		
	1) o czas do 2 godzin	200	
	2) o czas powyżej 2 godzin do 4 godzin	500	1.24 PN
	3) o czas powyżej 4 godzin	1000	1.25 BPN
	5.10. Przekroczenie 6 kolejnych okresów 24-godzinnych od uprzedniego tygodniowego okresu odpoczynku:		
	1) o czas do mniej niż 3 godzin	500	
	2) o czas od 3 godzin do mniej niż 12 godzin	600	1.28 PN
	3) o czas od 12 godzin	800	1.28 BPN

– po pkt 5.10 dodaje się pkt 5.10a w brzmieniu:

	5.10a. Dopuszczenie do wykorzystywania przez kierowcę w pojeździe lub w miejscu zakwaterowania niewyposażonym w odpowiednią infrastrukturę noclegową i sanitarną regularnego tygodniowego okresu odpoczynku lub dowolnego tygodniowego okresu odpoczynku trwającego ponad 45 godzin wykorzystywanego jako rekompensata za skrócone tygodniowe okresy odpoczynku	50	

– pkt 5.11 otrzymuje brzmienie:

	5.11. Przekroczenie maksymalnego czasu prowadzenia pojazdu bez przerwy:		
	1) o czas do mniej niż 30 minut	200	
	2) o czas od 30 minut do mniej niż 1 godzina i 30 minut	300	1.14 PN
	3) za każde rozpoczęte 30 minut od 1 godziny i 30 minut	500	1.15 BPN
	4) w międzynarodowym okazjonalnym przewozie osób, w godzinach od 22^{00} do 6^{00}, gdy pojazd obsługuje jeden kierowca:		
	a) o czas do mniej niż 1 godzina i 30 minut	300	1.31 PN
	b) o czas od 1 godziny i 30 minut	500	1.31 BPN

– pkt 5.12 otrzymuje brzmienie:

	5.12. Przekroczenie dopuszczalnego dobowego 10-godzinnego czasu pracy, jeżeli praca jest wykonywana w porze nocnej:		
	1) o czas do 1 godziny	50	
	2) o czas od 1 godziny do mniej niż 3 godzin	100	3.9 PN
	3) za każdą rozpoczętą godzinę od 3 godzin	200	3.10 BPN

– pkt 5.13 i 5.14 otrzymują brzmienie:

	5.13. Skrócenie tygodniowego okresu odpoczynku po 12 kolejnych okresach 24-		

	godzinnych:		
	1) o czas do 2 godzin	200	
	2) o czas powyżej 2 godzin do 4 godzin	400	1.30 PN
	3) za każdą godzinę powyżej 4 godzin	500	1.30 BPN
	5.14. Przekroczenie 12 kolejnych okresów 24-godzinnych po uprzednim regularnym tygodniowym okresie odpoczynku:		
	1) o czas do mniej niż 3 godzin	200	
	2) o czas od 3 godzin do mniej niż 12 godzin	300	1.29 PN
	3) za każdą godzinę od 12 godzin	400	1.29 BPN

– pkt 5.15–5.18 otrzymują brzmienie:

	5.15. Przekroczenie maksymalnego 48-godzinnego tygodniowego wymiaru czasu pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i art. 26c ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców[12)], w przypadku gdy niedozwolonym było jego przedłużenie do 60 godzin:		
	1) o czas do mniej niż 2 godzin	100	
	2) o czas od 2 godzin do mniej niż 8 godzin	200	
	3) o czas od 8 godzin do mniej niż 12 godzin	300	3.1 PN
	4) za każdą rozpoczętą godzinę od 12 godzin	500	3.2 BPN
	5.16. Przekroczenie maksymalnego 60-godzinnego tygodniowego wymiaru czasu pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i art. 26c ust. 2 ustawy o czasie pracy kierowców[12)]:		
	1) o czas do mniej niż 1 godziny	100	
	2) o czas od 1 godziny do mniej niż 5 godzin	200	
	3) o czas od 5 godzin do mniej niż 10 godzin	300	3.3 PN
	4) za każdą rozpoczętą godzinę od 10 godzin	500	3.4 BPN

	5.17. Skrócenie obowiązkowej przerwy w pracy w przypadku, gdy czas pracy wynosi od 6 do 9 godzin:		
	1) o czas do mniej niż 10 minut	100	
	2) o czas od 10 minut do mniej niż 20 minut	200	3.5 PN
	3) o czas od 20 minut	500	3.6 BPN
	5.18. Skrócenie obowiązkowej przerwy w pracy w przypadku, gdy czas pracy wynosi powyżej 9 godzin:		
	1) o czas do mniej niż 15 minut	100	
	2) o czas od 15 minut do mniej niż 25 minut	200	3.7 PN
	3) o czas od 25 minut	500	3.8 BPN

– pkt 5.20 otrzymuje brzmienie:

	5.20. Nieudzielenie przerwy, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców[12)], kierowcom niepozostającym w stosunku pracy	500	

d) w lp. 6:

– pkt 6.1.1– 6.1.3 otrzymują brzmienie:

	6.1.1. Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem niewyposażonym w wymagany tachograf posiadający świadectwo homologacji typu	12 000	2.1 NN
	6.1.2. Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w tachograf, przyrząd rejestrujący, czujnik ruchu, urządzenie zewnętrzne GNSS lub urządzenie wczesnego wykrywania na odległość, nieposiadające świadectwa homologacji typu lub tachograf lub powyżej wymieniony element składowy tachografu, który został podrobiony lub przerobiony	12 000	2.1 NN

	6.1.3. Podłączenie do tachografu niedozwolonego urządzenia lub przedmiotu wykonanego lub przeznaczonego do celów podrabiania lub przerabiania danych rejestrowanych przez tachograf lub korzystanie z tego urządzenia lub przedmiotu	12 000	2.9 NN

– pkt 6.1.5 i 6.1.6 otrzymują brzmienie:

	6.1.5. Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w tachograf, który nie został sprawdzony lub poddany przeglądowi przez warsztat posiadający zezwolenie	2000	2.2 BPN
	6.1.6. Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w nieprawidłowo działający tachograf, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w lp. 6.1.1–6.1.5	2000	2.7 BPN

– pkt 6.2.1 otrzymuje brzmienie:

	6.2.1. Niewłaściwa obsługa lub odłączenie homologowanego i sprawnego technicznie tachografu, skutkujące nierejestrowaniem na wykresówce lub na karcie kierowcy aktywności kierowcy, prędkości pojazdu lub przebytej drogi	8000	2.8 BPN

– pkt 6.3.1 otrzymuje brzmienie:

	6.3.1. Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w tachograf cyfrowy przez kierowcę nieposiadającego własnej, ważnej karty kierowcy	8000	2.4 NN

– pkt 6.3.7–6.3.9 otrzymują brzmienie:

	6.3.7. Okazanie brudnych lub uszkodzonych wykresówek lub karty kierowcy, z nieczytelnymi danymi – za każdą kartę lub każdą wykresówkę	200	2.16 BPN
	6.3.8. Niespełnienie wymogu ręcznego wprowadzenia danych na wykresówkę lub kartę	100	2.17 BPN

	kierowcy – za każdy wpis		
	6.3.9. Niezaznaczenie przez kierowcę na wykresówce lub wykresówce dołączanej do karty kierowcy wszystkich wymaganych informacji dotyczących okresów, które nie są rejestrowane, gdy tachograf nie działa lub działa wadliwie – za każdy dzień	200 maksymalnie 2000	2.26 BPN

– pkt 6.3.11 i 6.3.12 otrzymują brzmienie:

	6.3.11. Niepoprawne operowanie przełącznikiem tachografu umożliwiającym zmianę rodzaju aktywności kierowcy – za każdy dzień	200 maksymalnie 1000	2.19 BPN
	6.3.12. Niewykonanie naprawy tachografu w warsztacie posiadającym zezwolenie	3000	2.25 BPN

– pkt 6.3.14 otrzymuje brzmienie:

	6.3.14. Nieumieszczenie na wykresówce lub wydruku wymaganych wpisów lub umieszczenie na wykresówce lub wydruku nieczytelnych wpisów ręcznych	100 za każdy brak wpisu nie więcej niż 500 za jedną wykresówkę lub jeden wydruk	2.17 BPN

e) w lp. 9 pkt 9.2 otrzymuje brzmienie:

	9.2. Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem posiadającym usterkę lub usterki układu hamulcowego, połączeń układu kierowniczego, kół, opon, zawieszenia, podwozia lub innego wyposażenia, zakwalifikowane jako niebezpieczne – za każdy	5000	5.2 NN

	pojazd		

f) w lp. 10 dodaje się pkt 10.5 w brzmieniu:

	10.5. Dopuszczenie do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego pojazdem lub zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 2,5 t do 3,5 t, których dopuszczalna masa całkowita została przekroczona:		
	1) o mniej niż 5%	500	
	2) co najmniej o 5% i mniej niż o10%	1000	
	3) co najmniej o 10% i mniej niż o 20%	1500	
	4) co najmniej o 20%	2000	

41) w załączniku nr 4:

a) po lp. 14 dodaje się lp. 14a w brzmieniu:

14a.	Organizacja pracy uniemożliwiająca wykorzystanie przez kierowcę regularnego tygodniowego okresu odpoczynku lub dowolnego tygodniowego okresu odpoczynku trwającego ponad 45 godzin wykorzystywanego jako rekompensata za skrócone tygodniowe okresy odpoczynku w miejscu zakwaterowania wyposażonym w odpowiednią infrastrukturę noclegową i sanitarną	50	

b) w lp. 15 pkt 15.1 i 15.2 otrzymują brzmienie:

	15.1. nieposiadającym ważnego aktualnego badania technicznego potwierdzającego jego zdatność do ruchu drogowego	500	5.1 NN
	15.2. posiadającym usterkę lub usterki układu hamulcowego, połączeń układu kierowniczego, kół, opon, zawieszenia, podwozia lub innego	1000	5.2 NN

	wyposażenia, zakwalifikowane jako niebezpieczne		

c) dodaje się lp. 20 w brzmieniu:

20.	Niedokumentowanie, nieprzechowywanie w lokalu przedsiębiorstwa lub nieokazanie do kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 8a rozporządzenia (WE) nr 561/2006[5)] – za każdego kierowcę	50	

Art. 2. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1412) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podróż służbowa – każde zadanie służbowe wykonywane w ramach krajowych przewozów drogowych polegające na wykonywaniu, na polecenie pracodawcy:

a) przewozu drogowego poza miejscowość, o której mowa w pkt 4 lit. a, lub

b) wyjazdu poza miejscowość, o której mowa w pkt 4 lit. a, w celu wykonania przewozu drogowego.”;

2) art. 21 i art. 21a otrzymują brzmienie:

„Art. 21. W przypadku gdy praca jest wykonywana w porze nocnej, czas pracy kierowcy nie może przekraczać 10 godzin między dwoma kolejnymi okresami dziennego odpoczynku albo dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku.

Art. 21a. Kierowcy wykonującemu krajowe przewozy drogowe w podróży służbowej przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalane na zasadach określonych w przepisach art. 77^5 § 3–5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

3) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. 1. Kierowca wykonujący zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych nie jest w podróży służbowej w rozumieniu art. 77^5 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Do kierowcy, o którym mowa w ust. 1, stosuje się w zakresie ustalania podstawy wymiaru:

1) podatku dochodowego od osób fizycznych – przepisy dotyczące osób zatrudnionych w kraju i przebywających czasowo za granicą, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.[5)]);

2) składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe – przepisy wydane na podstawie art. 21 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.[6)]) dotyczące pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców.”;

4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Przepisy art. 12 ust. 2 i 3, art. 13, art. 21 oraz art. 24 pkt 2 nie mają zastosowania do kierowców prowadzących pojazdy wymienione w art. 29 ustawy, w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 oraz w art. 2 ust. 2 Umowy AETR.”;

5) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Pracodawca prowadzi dla każdego kierowcy ewidencję czasu pracy do celów prawidłowego ustalenia jego wynagrodzenia i innych świadczeń związanych z pracą.

2. Ewidencja obejmuje liczbę przepracowanych godzin oraz godzinę rozpoczęcia i zakończenia pracy, liczbę godzin przepracowanych w porze nocnej, liczbę godzin nadliczbowych, dni wolne od pracy z oznaczeniem tytułu ich udzielenia, liczbę godzin dyżuru oraz godzinę rozpoczęcia i zakończenia dyżuru, ze wskazaniem, czy jest to dyżur pełniony w domu, rodzaj i wymiar zwolnień od pracy, rodzaj i wymiar innych usprawiedliwionych nieobecności w pracy, wymiar nieusprawiedliwionych nieobecności w pracy, z uwzględnieniem:

1) zapisów na wykresówkach;

2) wydruków danych z karty kierowcy i tachografu cyfrowego;

3) plików pobranych z karty kierowcy i tachografu cyfrowego;

4) innych dokumentów potwierdzających czas pracy i rodzaj wykonywanej czynności lub

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269 i 2270.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 432, 619, 1621, 1834, 1981 i 2105.

5) rejestrów opracowanych na podstawie dokumentów, o których mowa w pkt 1–3.

3. Pracodawca prowadzi ewidencję czasu pracy w postaci papierowej lub elektronicznej.

4. Ewidencję czasu pracy pracodawca:

1) udostępnia kierowcy na jego wniosek;

2) przechowuje przez okres 10 lat po zakończeniu okresu nią objętego.”;

6) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Warunki wynagradzania kierowców nie mogą przewidywać składników wynagrodzenia, których wysokość jest uzależniona od liczby przejechanych kilometrów, szybkości dostawy lub ilości przewiezionego ładunku, jeżeli ich stosowanie mogłoby zagrażać bezpieczeństwu na drogach lub zachęcać do naruszania przepisów rozporządzenia (WE) nr 561/2006.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1a i 1b.”;

7) w art. 26d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio.”;

8) art. 31b otrzymuje brzmienie:

„Art. 31b. 1. Kierowcy przysługuje przerwa przeznaczona na odpoczynek w wymiarze nie krótszym niż 30 minut, w przypadku gdy łączny dzienny czas prowadzenia pojazdu wynosi od 6 do 8 godzin, oraz w wymiarze nie krótszym niż 45 minut, w przypadku gdy łączny dzienny czas prowadzenia pojazdu przekracza 8 godzin. Przerwa ta nie może być wykorzystana przed rozpoczęciem lub po zakończeniu dziennego czasu prowadzenia pojazdu.

2. Przerwy, o których mowa w ust. 1, mogą być dzielone na okresy krótsze trwające co najmniej 15 minut każdy, które są wykorzystywane w czasie prowadzenia pojazdu zgodnie z obowiązującym kierowcę rozkładem jazdy.

3. Przerwy, o których mowa w ust. 1, zalicza się do czasu dyżuru, za który przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 9 ust. 6.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 756) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 105 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, w tym informacje uzyskane od innych organów kontrolnych.”;

2) w art. 106 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „w art. 105” zastępuje się wyrazami „w art. 105 ust. 1”.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach (Dz. U. z 2020 r. poz. 900) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44 w ust. 2:
   a) w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
      „g) opcjonalnie numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,”,
   b) w pkt 2 lit. f otrzymuje brzmienie:
      „f) opcjonalnie numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,”,
   c) w pkt 3 lit. e otrzymuje brzmienie:
      „e) opcjonalnie numer rachunku bankowego wnioskodawcy lub numer rachunku wnioskodawcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,”,
   d) w pkt 4 lit. e otrzymuje brzmienie:
      „e) opcjonalnie numer rachunku bankowego wnioskodawcy lub numer rachunku wnioskodawcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,”;
2) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Przetwarzanie danych osobowych w zakresie realizacji rozporządzenia (UE) nr 165/2014 odbywa się wyłącznie do celów kontroli oraz w zakresie i w sposób określony w art. 7 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia.”.

Art. 5. 1. Do postępowań administracyjnych w zakresie zezwoleń i licencji, o których mowa w art. 7a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań administracyjnych w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji, o których mowa w art. 7d ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i

niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy z dnia wszczęcia postępowania administracyjnego.

3. Do spraw dotyczących naruszeń obowiązków lub warunków przewozu drogowego, określonych w załącznikach nr 3 i 4 do ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Do postępowań administracyjnych w zakresie naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego, o których mowa w art. 92a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, prowadzonych wobec podmiotów wykonujących czynności związane z przewozem drogowym, o których mowa w art. 92a ust. 11 tej ustawy, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz wydane w postępowaniu administracyjnym w zakresie zezwoleń i licencji, o których mowa w art. 7a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają obowiązek dostosować się do wymagań w zakresie bazy eksploatacyjnej, o której mowa w art. 4 pkt 21a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 1 stycznia 2023 r.

6. W celu dostosowania się do wymogów określonych w ust. 1, przedsiębiorcy są obowiązani do złożenia do organu wydającego to zezwolenie oświadczenia, o którym mowa w art. 7a ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 15 stycznia 2023 r.

Art. 6. Przepis art. 5 ust. 2a pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do przestępstw skarbowych popełnionych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Przepis art. 5 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1:

1) w zakresie przestępstw odpowiadających znamionom przestępstw wymienionych w art. 5 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym – stosuje się do przestępstw popełnionych od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1935);
2) w zakresie przestępstw odpowiadających znamionom przestępstw wymienionych w art. 5 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– stosuje się do przestępstw popełnionych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Do postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 32f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 9. W odniesieniu do decyzji ostatecznej, o której mowa w art. 32f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile nie upłynął wskazany w niej okres zawieszenia wydawania nowych świadectw kierowców, uznaje się, że ten okres wynosi 30 dni i jest liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że upłynąłby wcześniej według przepisów dotychczasowych.

Art. 10. Do wniosków o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. W przypadku gdy przewoźnik drogowy dokonał zgłoszenia pojazdu do licencji wspólnotowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a pojazd taki nie został zgłoszony do zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, przewoźnik ma obowiązek zgłoszenia takiego pojazdu do tego zezwolenia w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do czasu zakończenia negocjacji, o których mowa w art. 14 dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń (WE) nr 561/2006 i (UE) nr 165/2014 oraz dyrektywy 2002/15/WE w odniesieniu do przepisów socjalnych dotyczących działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 35, z późn. zm.[7)]), Główny Inspektor Transportu Drogowego włącza dane dotyczące kontroli pojazdów z państw trzecich do informacji przekazywanych Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 90a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 13. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 89 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 89 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w

---

[7)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2009, str. 39, Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2009, str. 45, Dz. Urz. UE L 256 z 29.09.2009, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8.

brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 90a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 90a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. W sprawach wynikających z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wydanego na podstawie dotychczasowych przepisów dotyczących właściwości starostów właściwym jest starosta, który wydał te uprawnienia.

Art. 15. 1. W latach 2022–2031 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi:

1) dla Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego – 176 813 400,00 zł, z czego w:
   a) 2022 r. – 19 558 200,00 zł,
   b) 2023 r. – 15 767 700,00 zł,
   c) 2024 r. – 17 006 600,00 zł,
   d) 2025 r. – 16 827 600,00 zł,
   e) 2026 r. – 18 308 100,00 zł,
   f) 2027 r. – 17 578 400,00 zł,
   g) 2028 r. – 17 724 800,00 zł,
   h) 2029 r. – 17 867 000,00 zł,
   i) 2030 r. – 18 012 800,00 zł,
   j) 2031 r. – 18 162 200,00 zł;
2) dla wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego – 359 033 400,00 zł, z czego w:
   a) 2022 r. – 27 304 800,00 zł,

b) 2023 r. – 40 214 700,00 zł,

c) 2024 r. – 39 074 000,00 zł,

d) 2025 r. – 35 342 700,00 zł,

e) 2026 r. – 35 760 600,00 zł,

f) 2027 r. – 36 100 700,00 zł,

g) 2028 r. – 36 194 500,00 zł,

h) 2029 r. – 36 269 500,00 zł,

i) 2030 r. – 36 346 500,00 zł,

j) 2031 r. – 36 425 400,00 zł;

3) dla ministra właściwego do spraw transportu – 9 443 000,00 zł, z czego w:

a) 2022 r. – 944 300,00 zł,

b) 2023 r. – 944 300,00 zł,

c) 2024 r. – 944 300,00 zł,

d) 2025 r. – 944 300,00 zł,

e) 2026 r. – 944 300,00 zł,

f) 2027 r. – 944 300,00 zł,

g) 2028 r. – 944 300,00 zł,

h) 2029 r. – 944 300,00 zł,

i) 2030 r. – 944 300,00 zł,

j) 2031 r. – 944 300,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw transportu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4.

3. Właściwy dla wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego wojewoda monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 5.

4. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 pkt 1 i 3, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy.

5. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 pkt 2, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy.

Art. 16. 1. Do dnia 20 maja 2022 r. do przedsiębiorców wykonujących zawód przewoźnika drogowego rzeczy z wykorzystaniem pojazdów silnikowych lub zespołów pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 2,5 tony i nie przekracza 3,5 tony w międzynarodowym transporcie drogowym rzeczy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się wyłącznie w zakresie wydawania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji wspólnotowej i wypisów z tej licencji oraz zgłaszania pojazdów, o których mowa w art. 7a ust. 7 pkt 7 tej ustawy.

2. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, mogą ubiegać się o wydanie dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 8, który wchodzi w życie z dniem 21 lutego 2022 r.;
2) art. 1 pkt 18 lit. b i art. 16, które wchodzą w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
3) art. 2 pkt 1–3, które wchodzą w życie z dniem 2 lutego 2022 r.;
4) art. 2 pkt 5, który wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek